

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

ΑΡΙΘ. 605. — 31 ΙΟΥΛΙΟΥ 1888. ΔΕΛΤΑ 10.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ: 'Επὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου, ἀριθ. 35.

Φύλλα τῆς «'Εστίας» ἀποστέλλονται ὡς δαίρημα τοῦ περιοδικοῦ οὐχὶ μόνον εἰς πάντα ζητοῦντα, ἀλλὰ καὶ εἰς ὅν τινα ἤθελε μᾶς ὑποδείξῃ πᾶς τις τῶν ἡμετέρων συνδρομητῶν ἢ ἀνταποκριτῶν ὡς ἀσμενίζοντα εἰς ἀναγνώσματα τοῦ εἴδους τῆς «'Εστίας».

ΕΣΤΙΑ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΕΤΟΣ ΙΓ' — ΑΡΙΘ. 657

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΕΚΔΡΟΜΗ ΕΙΣ ΑΙΓΥΠΤΟΝ ὑπὸ Α.Ρ. Ραγκαβῆ.
Ο ΥΠΟΨΗΦΙΟΣ, μυθιστορία 'Ιουλίου Κλαρετῆ, μετὰφρασίς Χ. Α.

ΛΟΥΔΟΒΙΚΟΣ Ο ΠΡΩΤΟΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΒΑΥΑΡΙΑΣ, ὑπὸ Θεμ. Σοφούλη.

Η ΞΕΝΟΥΛΑ ποίημα ὑπὸ Γεωργίου Δροσίνη.

ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ.

ΠΡΑΚΤΙΚΑΙ ΓΝΩΣΕΙΣ.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

ΕΠΙΣΤΗΜΗ, ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΑ

'Ετελεύτησε κατ' αὐτὰς ὑπερεβδόμηκοντούτης ὁ διάσημος φιλόλογος Βόνιτς, ἑφορος τῶν ἀνωτέρων ἐκπαιδευτηρίων παρὰ τῷ ὑπουργείῳ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως ἐν Πρωσσίᾳ. Ὁ Βόνιτς ἠσχολήθη ἰδίως περὶ τὸν Πλάτωνα καὶ τὸν Ἀριστοτέλη· αἱ περὶ τῶν πλατωνικῶν διαλόγων διατριβαὶ τοῦ εἶνε ἀριστουργήματα κριτικῆς καὶ διαλεκτικῆς τέχνης. Πρὸς τοῦτοις ἐξέδωκε τὴν Μεταφυσικὴν τοῦ Ἀριστοτέλους μετὰ κριτικῶν καὶ ἐξηγητικῶν σημειώσεων, συνεπλήρωσε δὲ τὴν ὑπὸ τῆς πρωσσικῆς Ἀκαδημίας ἐκδοσιν τῶν ἀπάντων τοῦ ἐκ Σταγείρων φιλοσόφου, συντάξας τὸν πολυθρόνητον πίνακα τῶν ἀριστοτελικῶν λέξεων καὶ φράσεων, αὐτόχρημα ἀριστοτελικὸν λεξικὸν ἐξ ἐννεακοσίων ὡς ἔγγιστα σελίδων εἰς μέγεθος τετάρτου, ἀληθὲς θησαυροφυλάκιον, ἐξ οὗ αἱ καθ' ἡμᾶς λεξικογράφοι μετέγραψαν πολλὰς τέως ἀγνώστους λέξεις.

— Ἐν τῷ ἐσχάτῳ γενομένῳ συνεδρίῳ τῶν φίλων καὶ ἐπαίρων τῆς ἐν Ἀθῆναις ἀγγλικῆς σχολῆς ἠγόρευσαν πολλοὶ μετὰ ζήλου ὑπὲρ τῆς προόδου καὶ κραταιώσεως τοῦ λυσιτελοῦς τούτου ἰδρύματος. Ὁ γραμματεὺς Κ. Μακμίλλαν ἐδήλωσεν ὅτι ἡ οἰκονομικὴ θέσις τῆς σχολῆς δὴν εἶνε εὐάρεστος, διότι αἱ πόροι ἐξηνεληθήσαν ἤδη· ἐὰν δὲ μὴ ἐπέλθῃ τῆς γενναίας χρηματικῆς βοήθειας, ἡ διάλυσις τῆς σχολῆς ἔσται ἀναπόδραστος. Ὁ προεδρεύων λόρδος Χέρσελ παρητήρησεν ὅτι «αἰσθάνεται ἐντροπὴν ἀναλογιζόμενος ὅτι ἡ χώρα ἡ τοσαῦτα πράξασα ὑπὲρ τῆς ἀναγεννήσεως τῆς καθ' ἡμᾶς Ἑλλάδος, ἀπολείπεται τῶν ἄλλων εὐρωπαϊκῶν κρατῶν ἐν τῷ μεγάλῳ ἔργῳ τῆς κλασικῆς ἐρεῦνης». Μετὰ τούτων ὁ σὶρ Γεώργιος Βῶεν, διατελέσας πρὸ τεσσαράκοντα ἐνιαυτῶν πρῶτανις τῆς Ἰονίου Ἀκαδημίας, εἶτα δὲ διαπρέψας ὡς διοικητὴς ἐν Χογκόγκ καὶ ἐν Αὐστραλίᾳ ἐπέδειξε τὴν ἀνάγκην τῆς ὑποστηρίξεως τῆς σχολῆς· τελευταῖον δὲ διευθυντὴς αὐτῆς Ἐρνέστος Γάρνερ ἐξήρε λίαν εὐφρόμως τὴν φιλόφροναν συμ-

περιφορὰν καὶ προθυμίαν τῆς Ἑλληνικῆς κυβερνήσεως. Βεβαίως ἡ σχολὴ δὴν θὰ δυνηθῇ νὰ διαγωνισθῇ εὐδοκίμως πρὸς τὰς ἄλλας ἐν Ἀθῆναις σχολὰς καὶ μάλιστα τὴν γαλλικὴν καὶ τὴν γερμανικὴν, ἐὰν μὴ προσέλθῃ αὐτῇ ἐπικούρος ἡ ἀγγλικὴ κυβερνήσις δι' ἱκανῆς κατ' ἔτος χορηγίας.

— Ἐν Λονδίνῳ ἐγένετο κατ' αὐτὰς λαμπρὰ ἔκθεσις ἑλληνικῶν πηλινῶν ἀγγείων ἐκ τῶν συλλογῶν διαφόρων φιλοτέχων Ἀγγλῶν, καὶ ἐπὶ πᾶσι τοῦ μαρκεσίου Νόρθαμπτων καὶ τοῦ Κ. Βράντγκεμ. Ἐκ τῶν κεραμικῶν τούτων ἀριστοτεχνικῶν τινὰ εἶνε ὄντως θαυμάσια, μόλις δὲ καὶ μετὰ βίας καὶ μετὰ πολλὰς ἐκλιπαρήσεις κατένευσαν οἱ κτήτορες νὰ παρατάξωσιν αὐτὰ εἰς κοινὴν ἔκθεσιν.

— Ἐξεδόθη εἰς τεύχος ὁ Κανονισμὸς τοῦ ἐν Ἀμστελδάμ ἐσχάτως συστάτος Φιλελληνικοῦ Συλλόγου, περὶ οὗ διὰ μακρῶν ἐν προγενεστέροις φύλλοις τῆς «'Εστίας» ἐγράφαμεν. Κατὰ τὸ α' ἄρθρον τοῦ κανονισμοῦ τούτου εἰς τρεῖς γλώσσας συντεταγμένον, Ὀλλανδικήν, Γαλλικὴν καὶ Ἑλληνικὴν, σκοπὸς τοῦ Συλλόγου εἶνε: α') Ἡ ἐνθάρρυνσις τῆς σπουδῆς τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης καὶ φιλολογίας ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων μέχρι τοῦ νῦν, ὡσαύτως δ' ἡ ἐπέκτασις καὶ ὅπου δεῖ διδρῶσις τῆς διδασκαλίας· β') Ἡ συζήτησις καὶ λύσις τοῦ ζητήματος τῆς προσαρμογῆς τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης ἐν τῇ ἐκπαιδεύσει· γ') Ἡ προστασία παντὸς τοῦ ἑλληνισμοῦ συμφέροντος, ἐξαιρουμένων τῶν πολιτικῶν ζητημάτων. Μεταξὺ τῶν πρὸς ἐνέργειαν τοῦ Συλλόγου μέσων ἔσται καὶ ἡ ἔδρυσις περιοδικοῦ εἰς γλώσσας πέντε, γαλλικὴν, γερμανικὴν, ἀγγλικὴν, λατινικὴν καὶ ἑλληνικὴν κατὰ προτίμησιν τοῦ γράφοντος. Ἡ συνδρομὴ τῶν μελῶν συνίσταται εἰς φορ. 3 ἤτοι φρ. χρ. 6 1/2 δι' ἑκάστον συλλογικὸν ἔτος. Τὸ προεδρεῖον τέλος τοῦ Συλλόγου τούτου ἀποτελεσθῇ ἐκ τῶν κ. Α. Ρ. Ραγκαβῆ, τιμητικοῦ προέδρου, τοῦ Καθηγητοῦ Α. van den Es, προέδρου, Dr E. Mehler, ὑποπροέδρου, Dr H. C. Muller, γραμματέως, Α. J. Flammet, ὑπογραμματέως, Ν. Βλάχου, ταμῆα, Dr F. L. Abresch, ὑποταμίς, Der H. C. Rogge, βιβλιοθηκάρου. Ἡ δὲ τοῦ περιοδικοῦ ἐπιτροπὴ ἐκ τῆς κυρίας M. Zwaanswijk, Α. J. Flament καὶ Dr H. C. Muller.

— Ὁ «Χρόνος» ἐξαίρει ἐν κυρίῳ ἄρθρῳ τὰ ἔργα τοῦ Συλλόγου τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων, ὅστις ἴδρυσεν τὴν ἐν Ἀθῆναις Ἀγγλικὴν Σχολὴν καὶ ἐπέληρθη τῶν ἐν Κύπρῳ ἀνακαταρῶν. «Διὰ προσόχην μὴ ὑπερβαίνουσαν τὸς 300 λίρας κατ' ἔτος, λέγει, οἱ Ἀγγλοὶ λόγιοι συνεταιρίσθησαν τῇ σοφῇ Εὐρώπῃ πρὸς ἀνίχνευσιν τῶν θησαυρῶν τῆς ἑλλ. τέχνης, ἀφύπνησαν τὸ ἐνδιαφέρον τῶν κατ' οἶκον σπουδαστῶν ὑπὲρ τῆς ἱστορίας καὶ τοῦ δαιμονίου τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος, ἀνέυρυν δ' ἐν Κύπρῳ πολλὰ διδασκτικὰ καὶ τινα περικαλλῆ καίμηρια».

— Οἱ Βαυαροὶ πρίγκηπες ἔχουσιν, ὡς φαίνεται, μεγάλην ῥοπήν εἰς τὴν ἱπποκρατικὴν τέχνην. Οὐδεὶς ἀγνοεῖ ὅτι ὁ δούξ Κάρολος Θεόδωρος, ἀδελφὸς τῆς αὐτοκρατορίας τῆς Αὐστρίας, εἶνε δοκιματωτὸς ὀφθαλμιάτρος, ἀνεκὲς δὲ τοῦ χαλεποῦ τούτου ἐπάγγελμα μετὰ τοσούτου φιανθρώπου ζήλου καὶ μετὰ τοσαύτης ἀπαπαρνήσεως, ὥστε πρὸς αὐτὸν ἀρμύζει πληρέστατα τὸ χρυσοῦν τοῦ θεοῦ Κόδου ἱατροῦ παράγγελμα περὶ τοῦ ἀρρήκτου συνδέσμου τῆς φιλοτεχνίας καὶ τῆς φιανθρωπίας. Κατ' αὐτὰς ἑτέρας Βαυαρὰς ἡγεμονόπαις, ὁ πρίγκηψ Λουδοβίκος Φερδινάνδος τῆς Βαυαρίας, τριακοντούτης ὡς ἔγγιστα τὴν ἡλικίαν, ἔλαθεν ἄδειαν παρὰ τῆς κυβερνήσεως, μετὰ προηγησαμένην ἑξέτασιν καὶ δοκιμασίαν, νὰ μετέρχεται τὸ ἐπιτήδευμα τοῦ ἱατροῦ ἐν τῷ γερμανικῷ κράτει.

— Ἐπειδὴ αἱ ἐν τῷ Βορείῳ Πόλῳ ἐπιστημονικαὶ ἐξερευνήσεις οὐδέποτε μέχρι τοῦδε ἀπέληξαν εἰς πρακτικόν τι καὶ δραστικὸν ἀποτέλεσμα, ἡ Νορβηγία προτίθεται νὰ πρᾶτῃν εἰς τὰ μεγάλα εὐρωπαϊκὰ Κράτη, ὅπως ἑκάστον αὐτῶν ἐπιχειρῇ ἐξερευνήσεως κατόπιν τοῦ ἄλλου, ἵνα οὕτω συνεχίζεται τὸ ἔργον συστηματικῶς, τῶν ἐξερευνητῶν ἀναλαμβάνοντων αὐτὸ ἀκριβῶς ἐν τῷ σημείῳ, ὅπου ἀφίθη ὑπὸ τῆς προηγουμένης ἀποστολῆς.